

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 8. 2015, čj. MSP-360/2015-OT-OSV/6, a ze dne 18. 8. 2015, čj. MSP-367/2015-OT-OSV/4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2016, čj. 6 A 181/2015-20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

[1] Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného ve věcech žádostí o poskytnutí informací. K žalobě žalobkyně připojila žádost o osvobození od soudních poplatků.

[2] Městský soud žalobkyni osvobození od soudních poplatků nepřiznal. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že jsou v daném případě splněny podmínky pro výjimečné odepření dobrodiní osvobození od soudních poplatků. Informace, které žalobkyně požaduje, mohla získat nahlédnutím do spisu z pozice účastnice řízení. Skutečnost, že místo toho využila žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, které byly následně odmítnuty, jde proto k její tíži. Současně městský soud upozornil na množství a charakter sporů vedených žalobkyní.

II. Kasační stížnost

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost.

[4] Předně s odkazem na znění § 36 odst. 3 s. ř. s. namítá, že výrok městského soudu měl být formulován tak, že se žádost o osvobození od soudních poplatků *zamítá*, nikoli že se osvobození od soudních poplatků *nepřiznává*.

[5] Dále stěžovatelka rozhodujícím senátu městského soudu vytýká zaujatý poměr k její osobě, neboť nadržuje žalovanému, kterému svým postupem záměrně vytváří prostor k porušování zákona. Ochranou žalovaného je stěžovatelce odpíráno právo na využití soudní ochrany, tedy právo na spravedlnost.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí a zmatečnost řízení spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán.

[8] Nejvyšší správní soud na úvod konstatuje, že netrval na zaplacení soudního poplatku ani na splnění podmínky povinného zastoupení (srov. závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19).

[9] Stěžovatelka městskému soudu vytýká nesprávnou podobu výroku, kterým nebylo vyhověno její žádosti o osvobození od soudního poplatku. Vychází přitom z § 36 odst. 3 s. ř. s., který stanoví, že pokud dospěje soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, žádost o osvobození od soudních poplatků *zamítne*. Městský soud naproti tomu stěžovatelce osvobození od soudních poplatků *nepřiznal*.

[10] Nejvyšší správní soud pochybení městského soudu neshledal. Soud rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků stěžovatelce neodůvodnil zjevnou neúspěšností jejího návrhu (tj. podané žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného). Důvod pro nepřiznání osvobození byl spatřován v charakteru informace, kterou stěžovatelka po žalovaném požaduje. Městský soud nečinil závěr, že stěžovatelka nemůže být ve věci samé úspěšná.

[11] I případné pochybení městského soudu spočívající v použití formálně, nikoliv však obsahově jiné podoby výroku, než zákon předpokládá, neznamená automaticky nezákonnost jeho rozhodnutí, jestliže jde o výrok jednoznačný, určitý a nevzbuzující pochybnosti o tom, jak soud o žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodl.

[12] V daném případě je navíc nutné konstatovat, že stěžovatelka se nedomáhá výroku, který by jí zajistil lepší právní postavení, neboť výsledek řízení by pro ni byl při obou verzích

pokračování

výroků (nepřiznání osvobození či zamítnutí žádosti o osvobození) stejný, tedy konečný neúspěch v řízení o žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[13] Stěžovatelka dále namítala, že městský soud vůči ní postupuje zaujatě, jestliže nadržuje žalovanému, čímž jí odpírá právo na spravedlnost. Nejvyšší správní soud uvedené výhrady stěžovatelky vůči postupu senátu 6A městského soudu vyhodnotil jako námitku zmatečnosti řízení spočívající v tom, že ve věci rozhodovali soudci, kteří měli být pro svůj poměr ke stěžovatelce z rozhodování vyloučeni.

[14] Nejvyšší správní soud stěžovatelce nepřisvědčil. Stěžovatelka podjatost soudců spatřuje ve výsledku jejich rozhodovací činnosti a postupu v jiných věcech, v nichž je žalobkyní. Zákon však výslovně stanoví, že *[d]ůvodem pro vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech* (srov. § 8 odst. 1, věta poslední, s. ř. s.). Rozhodovací činnost, respektive právní názory soudců na určitou otázku, nemohou samy o sobě zakládat důvod k jejich podjatosti. Tvrzení stěžovatelky, že ji soudci rozhodujícího senátu šikanují a šíří o ní pomluvy, jsou zcela nekonkrétní. Dle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, které podjatost soudce zakládají. Tvrzení stěžovatelky jsou však zcela obecná a neumožňují soudu se takto vznesenou námitkou věcně zabývat. Namítanou podjatost soudců proto Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevnikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu